

Til lovforslag nr. L 167. Betænkning afgivet af socialudvalget den 9. maj 1984

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

(Forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden og ændrede reguleringsbestemmelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet henviser i øvrigt til det af de socialdemokratiske medlemmer af arbejds-

markedsudvalget anførte i betænkning over forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. (Fortsat ændring af dyrtidsregulering) (L 164).

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og henviser i øvrigt til det af socialistisk folkepartis medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget anførte i betænkning over forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af lønstigninger og om ændring af takt- og dyrtidsregulering m.v. (Fortsat ændring af dyrtidsregulering) (L 164).

Agnete Laustsen (KF) fmd. Karen Højte Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Merete Aarup (KF) Hanne Severinsen (V) Tørnæs (V) Birgith Mogensen (CD)

Arne Bjerregaard (KrF) Hanne Andersen (S) Mette Groes (S) Torben Lund (S)

Lykketoft (S) Erik B. Smith (S) nfmd. Taanquist (S) Agerschou (SF)

Birthe Hansen (SF) Aase Olesen (RV)

Partierne FP, VS og FD havde ikke medlemmer i udvalget.

Udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Hvad vil bortfaldet af pristalsreguleringen koste lønmodtagerne? Der ønskes eksempler på, hvad forslaget koster en lavtlønsmodtager, en funktionær i mellemklassen og en akademiker.

Svar:

Som reguleringsbestemmelserne i dagpengeovens § 10, stk. 5, og § 24, stk. 5, er formuleret, vil en normal pristalsregulering først få virkning på størrelsen af dagpengenes højeste beløb fra 1. oktober 1985.

Det fremgår imidlertid af lovens § 10, stk. 7, og § 24, stk. 7, at forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. april 1985 skal fremsættes for folketinget inden udgangen af 1984.

Af dagpengeovens nuværende formulering fremgår det således ikke, hvilken regulering af dagpengenes højeste beløb der vil finde sted i 1985, såfremt L 167 ikke vedtages.

Forestiller man sig imidlertid, at der gennemføres en form for pristalsregulering af dagpengenes højeste beløb med virkning fra 1. april 1985, således at stigningen i reguleringspristallet fra juli 1984 til januar 1985 bliver bestemmende for reguleringen pr. 1. april 1985, og stigningen i reguleringspristallet fra januar 1985 til juli 1985 bliver bestemmende for reguleringen pr. 1. oktober 1985, vil dagpengenes højeste beløb formodentlig skulle forhøjes med ca. 32 kr./uge pr. 1. april 1985 og yderligere ca. 32 kr./uge pr. 1. oktober 1985. Denne forhøjelse svarer til den tidligere pristalsregulering under forudsætning af én dyrtidsportion pr. 1. april 1985 og én dyrtidsportion pr. 1. oktober 1985.

For lønmodtagere, der under sygdom får udbetalt dagpengenes højeste beløb, vil »bortfaldet« af den ovenfor skitserede pristalsregulering altså – før skat – koste ca. 32 kr./uge ved sygdom i perioden 1. april 1985 – 1. oktober 1985 og ca. 64 kr./uge ved sygdom

i perioden 1. oktober 1985 – 1. april 1986.

Dette vil være tilfældet for alle lønmodtagere med en årsindtægt på over 116.000 kr. i 1985.

For så vidt angår de i spørgsmålet nævnte lønmodtagergrupper skal det bemærkes, at hvis lavtlønsmodtageren ikke er berettiget til dagpengenes højeste beløb, får bortfaldet af pristalsreguleringen ingen betydning. I det omfang funktionæren og akademikeren er berettiget til fuld løn under sygdom, medfører bortfaldet af pristalsreguleringen for disse lønmodtagere kun udbetaling af en mindre refusion til arbejdsgiveren.

Spørgsmål 2:

Hvad koster forhøjelsen af det personlige bidrag fra 1,85 pct. til 2 pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat beregnes, en lavtlønsmodtager, en funktionær og en akademiker?

Svar:

Da man på nuværende tidspunkt ikke kender personfradrag og indtægtsforholdene i 1985, besvares spørgsmålet på grundlag af de kendte forhold i 1984.

Virkningen for de forskellige lønmodtagergrupper vil dog ikke være væsentlig anderledes i 1985.

Den skattepligtige indtægt for en lavtlønsmodtager sættes til 99.000 kr. svarende nogenlunde til mindstelønnen i 1984. For funktionæren sættes den skattepligtige indtægt til 171.000 kr. svarende til gennemsnitsindtægten for funktionærer i industrien opregnet fra 1982 til 1984 af det økonomiske sekretariat. For akademikeren sættes den skattepligtige indtægt til 185.000 kr. svarende til AC-lønnen for en akademiker på 7.–8. løntrin. Der er for alle tre lønmodtagertyper ikke regnet med andre ligningsmæssige fradrag end det faste lønmodtagerfradrag.

Det kan herefter beregnes, at den årlige merudgift ved en forhøjelse af det personlige

bidrag til dagpengefonden fra 1,85 pct. til 2,0 pct. for de tre lønmodtagertyper bliver:

Lavtlønsmodtageren	115 kr.
Funktionæren	223 kr.
Akademikeren	244 kr.

såfremt forhøjelsen var gældende i 1984.

Spørgsmål 3:

Hvilke udgifter regner ministeren med, at ændringen fra 1,85 pct. til 2 pct. vil medføre i administration?

Svar:

Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget, hvor det i afsnittet om de økonomiske og administrative konsekvenser er anført, at forslaget ikke skønnes at medføre administrative konsekvenser for det offentlige. Forhøjelsen af det personlige bidrag til dagpengefonden til 2 pct. skønnes således ikke at ville medføre administrative merudgifter.

Spørgsmål 4:

Hvor meget spares der ved lovforslaget?

Svar:

Forslaget om forhøjelsen af det personlige bidrag til dagpengefonden skønnes at medføre et statsligt merprovenu på 390 mill. kr. i 1985 (PL: løbende 1985).

Da der med den nuværende formulering af dagpengeloven ikke er fastlagt nogen regulering efter 1. april 1985 (jfr. svaret på spørgsmål 1), kan man ikke beregne en egentlig besparelse som følge af den fortsatte fastfrysning af dagpengenes højeste beløb.

Antages det imidlertid, at reguleringen skulle være som skitseret i svaret på spørgsmål 1, kan det beregnes, at den fortsatte fastfrysning vil indebære en besparelse i størrelsesordenen 50 mill. kr. i 1985.

Spørgsmål 5:

Hvor stor en persongruppe berøres?

Svar:

Forslaget om forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden vil i princippet berøre alle personer, der svarer indkomstskat til staten.

Undtaget herfra vil dog være visse personer, der kun er begrænset skattepligtige her i landet, ligesom skatteydere, der i forvejen støder mod skatteloftet, naturligvis ikke vil få nogen forhøjelse af den samlede ydelse til skat og dagpengefond.

Forslaget om fortsat fastfrysning af dagpengenes højeste beløb vil kun berøre de personer, der modtager dagpenge af den størrelse. Det skønnes, at ca. halvdelen af de personer, der modtager dagpenge fra det offentlige, får udbetalt dagpengenes højeste beløb. Heri indgår dog også personer, der får udbetalt fuld løn under sygdom, hvorfor kun arbejdsgiveren vil blive berørt af forslaget, idet arbejdsgiveren vil få udbetalt en mindre refusion for dagpengeudgiften uden for arbejdsgiverperioden, end hvis man havde gennemført en regulering af dagpengenes højeste beløb.

Herudover vil dog også alle de personer, der får udbetalt dagpenge (ikke sygeløn) fra arbejdsgiveren i de første 13 uger med dagpengenes højeste beløb, blive berørt af forslaget.

Det faktiske antal personer, der således bliver omfattet, kendes ikke, men i 1982 (5 ugers arbejdsgiverperiode) udbetaltes der ifølge dagpengeårsstatistikken dagpenge eller arbejdsgiverrefusion i ca. 600.000 afsluttede sager fra det offentlige, hvoraf der altså højst i halvdelen af sagerne blev udbetalt dagpengenes højeste beløb.

Spørgsmål 6:

Hvad vil ydelserne være med en årlig inflation på 7 pct. frem til 1987 med den gældende regulering?

Svar:

Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb var pr. 1. oktober 1982: 2.231,54 kr./uge. Dette beløb skulle efter den daværende reguleringsmetode forhøjes med 36 kr. for hver 3 points udsving i reguleringspristallet pr. henholdsvis 1. april (januar-pristallet) og 1. oktober (juli-pristallet).

Antages det, at en sådan regulering gennemføres med virkning fra 1. april 1985, og forudsættes en årlig inflation på 7 pct., kan det beregnes, at ovenstående beregningsgrundlag kan henføres til pristal 142, idet reguleringspristallet for juli 1984 bliver 143,6.

Herefter kan reguleringspristal, beregningsgrundlag og dagpengenes højeste beløb frem til 1987 beregnes som anført i nedenstående tabel.

Tabellen er opstillet under forudsætning af

7 pct. årlig inflation, uden at socialministeriet dermed har taget stilling til rimeligheden i denne forudsætning, og det forudsættes, at dagpengenes højeste beløb *udelukkende* reguleres på grundlag af pristallet.

	Reguleringspristal fra januar eller juli	Udløsende pristal	Beregningsgrundlag	Dagpengenes højeste beløb
1. oktober 1984	143,6	142	2.231,54	2.008
1. april 1985	147,9	145	2.267,54	2.041
1. oktober 1985	153,5	151	2.339,54	2.106
1. april 1986	158,2	157	2.411,54	2.170
1. oktober 1986	164,2	163	2.483,54	2.235
1. april 1987	169,2	169	2.555,54	2.300
1. oktober 1987	175,6	175	2.627,54	2.365

Spørgsmål 7:

Der ønskes en oversigt over udviklingen i ydelser fra 1. januar 1983 til nu.

lancen?

Svar:

Dagpengenes højeste beløb har siden 4. oktober 1982 været fastholdt på 2.008 kr./uge.

Svar:

Da begge ændringerne af dagpengeloven indebærer en begrænsning af forbrugernes disponible indtægter (under forudsætning af, at dagpengenes højeste beløb skulle have været reguleret pr. 1. april 1985), må man antage, at forslaget vil have en vis forbrugsbegrænsende virkning og dermed en positiv effekt på betalingsbalancens løbende poster.

Spørgsmål 8:

Hvad betyder lovforslaget for betalingsba-